

גזעם זיקה

יו"ל ע"י מכון 'יקרא קרישא' מורשת רבנו"ק שכונת 'רמות דוד' קרעשנף - קרית גת

פרשת ויקהל פקודי - החודש תשפ"א • גליון י"ז

דא"ח מכ"ק מרן ארמו"ר שליט"א

גזעם זיקה

דברי אוקים חיים מכ"ק ארמו"ר הקוד"ט ה'גזעם ישראל' זיע"א

גזעם ישראל

"החודש הזה לכם ראש חדשים" (יב, ב).

בקטנותי בשבת פרשת החודש היה אאמו"ר הקוה"ט זיע"א קורא בשמי בקול זעקה ואומר לי בניגון מיוחד 'החודש הזה לכם ראש חדשים' להחזיר לתוך הלב.

וג"ל 'החודש הזה לכם' אם תחזיקו חודש זה לכם כדבעי כדתיב 'ועבדת את העבודה הזאת בחודש הזה', 'והגדת לבנך' וכו', אזי 'ראש חדשים' הקב"ה יחדש על ראשכם גזירות טובות ישועות ונחמות.

רבש"ע כלל ישראל הוא לא כשאר אומות העולם, כזוה התרגשות באים כל"י לחודש זה, אפי' אלו שאינם חרדים כולם עובדים ומנקים וקונים, וכי אפשר להשוות אותנו לכל העולם עם קורונה וכו'. רבש"ע אם ברצונך להראות 'החודש הזה לכם' 'לכם' היינו לכלל ישראל, אזי 'ראש חדשים' תחדש על ראשינו השפעות וברכות טובות, 'ופסח ה' על הפתח ולא יתן המשחית לבוא את בתיכם לנגוף'.

שהקב"ה יעזור משבת זו שבת החודש שמכריז בו ר"ח ניסן, 'בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל', 'החודש אשר ישועות בו מקיפות', שהקב"ה יעזור שישועות יהיו מקיפות בחודש זה, והקב"ה יביא ישועה לכל כלל ישראל בכל מקומות שהם, למען 'ידעו כי אתה ה' שמך לבדך עליך על כל הארץ', 'ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי', כעת בער"פ כלל ישראל שונה מאוד"ע בהתכונותם לקראת פסח, לכן רבש"ע שכלל ישראל יושעו ושהמגיפה הזאת תבטל מעלינו ומעל כל בני חינו ומעל כל הנלוים אלינו ומעל כל עמו בית ישראל, ושה' ישלח רפואה שלימה לכל חולי ישראל, והבריאים תתמיד את בריאותם, ושיהיה לכולם צרכי פסח בהרחבה גדולה, ונזכה לאריכות ימים ושנים טובות וניוושע כישועה האמיתית כביאת משיח צדקינו ככ"א.

(ליל שב"ק בביתו נא"ק תש"פ)

"ויקהל - פקודי" מחוברין.

המקרב לבבות ישראל בכוחו לפעול ישועות

גל"פ ע"ד אוח"ל (כ"מ פה) 'המלמד את בן עם הארץ תורה אפילו הקב"ה גזר גזירה הוא מבטלה שנאמר 'מוציא יקר מזולל כפי תהיה', והטעם שהקב"ה נותן להם כוח לבטל את גזירותיו דע"י שיראו האותות והמופתים יתעורר לבכם לשוב אל ה' ויראו שיש מנהיג לכירה 'ואשר לו הכוח והממשלה בעליונים וכתחתונים לעשות בהם כרצונו'.

וזוהו 'ויקהל' הצדיק העובד ה' באמת מקהיל קהילות ברכים ללמד טועים בינה, לקרב לבבות ישראל לאביהם שבשמים ולהכניסת תחת כנפי השכינה, 'פקודי' מלשון לפקדם בדבר ישועה ורחמים, היינו דהקב"ה נותן להם כוח לשנות סדרי מעשה בראשית ולשדד מערכות דע"ז יקרב לב ההמון להשי"ת.

{דא"ח זה אמר רבינו הקוה"ט זיע"א בנהירו דאנפין וכדכיקות עליאה, ועצם ענינו משך כל המאמר וזה היה פעמים בדרות}

העולם כאשר בא הצדיק ומעורר לב העם לתשובה ותיקון המעשים קודם כוא פורענות על העולם אין איש שם על לבו וכו"א בשרירות לבו הולך, אבל כראותם כי צרה קרובה שכים הם אל ה', כאוח"ל (ברכת ה) 'הרואה שיסורים באים עליו יפשפש במעשיו' דע"י שישבו אל ה' יוסר מעליהם הקטרוג ויהיו ראויים להיוושע, וזהו מה שאמרה אסתר כאשר כלל ישראל היו נתונים בגזירת כליה ה"י 'וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו' וגו' שיפרשו מתאוות עוה"ז כ"א כפי כוחו וישבו אל ה' וע"ז יוסר מעליהם הקטרוג ויהיו ראויים להיוושע.

וזוהו 'ויקהל' מלשון הכתוב 'להקהל ולעמוד על נפשם' היינו כאשר כל עם ישראל יקהלו על ענייני הנפש - תשובה ותיקון המעשים יוסר מעליהם הקטרוג ויהיו ראויים ל'פקודי' שהקב"ה יפקוד אותם בדבר ישועה ורחמים.

המשך בעמוד ב'

"ויקהל - פקודי מחוברין". גל"פ ע"ד תפילה ובקשה, 'ויקהל' שרוקב"ה יקרויל את כל עמו בית ישראל שצריכים להיוושע, 'פקודי' ויפקידם בדבר ישועה ורחמים. או יאמר 'ויקהל' שרוקב"ה יקרויל את כל עקריות עמו בית ישראל, 'פקודי' ויפקודם עתה בפרי במן אבי"ר.

כשישראל יקהלו לתשובה יפקודו בישועות מה'

עויל"פ "ויקהל פקודי" מחוברין, ע"ד אוח"ל (מגילה ד) 'גדולה הסרת הטבעת יותר ממ"ח נביאים וגו' ואילו הסרת הטבעת החזרתן למוטב, דכך הוא דרך

דברי אוקים חיים מכ"ק ארמו"ד
הקדו"ט ה"נעם ישראל זיע"א

שבת החודש

**"החודש הזה לכם ראש חדשים
ראשון הוא לכם לחדשי השנה"**
(שמות יב, ב).

ברש"י 'נתקשה משה על מולד
הלבנה, באיזה שיעור תראה ותהיה
ראויה לקדש והראה לו באצבע את
הלבנה ברקיע, ואמר לו כזה ראה וקדש',
צל"ב מה נתקשה משה רבינו ע"ה וכמה
נחה דעתו בתשובת השי"ת ב"ה 'כזה ראה
וקדש'.

ונראה לכאר דהנה אנו עומדים עתה
בשבת החודש, 'ס'איז א געוואלדיגע און
א גרויסע שבת מ'קען אהן הייבן פון
הויפעס ניי צו דינען דעם אייבידשטן,
(שבת החודש הוא שבת נשגבה וגבוהה
מאוד אפשר בה להתחיל מחדש לעבוד
את ה'), ואפילו מי שכבר הגיע לשפל
המדריגה רח"ל, אף הוא יכול לפתוח דף
חדש, ולהתחיל מחדש לעבוד את ה', 'מאי
דהוה הוה מכאן ולהכא חושבנא טבא'
(מדרש תנחומא). "וכל יום ויום יהיו בעיניך
כחדשים" (ספרי עקב יא, לב).

וזהו 'נתקשה משה על מולד הלבנה'
כלומר דמרע"ה הבין המקדשים את
החודש במיעוט הלבנה, ענה לו השי"ת
ב"ה 'כזה ראה וקדש' - 'כזה' דייקא,
כלומר כשם שאת הלבנה מקדשים
במיעוטה, כך 'וקדש' הרדצה לקדש א"ע
ולהתחיל לעבוד את ה' יכול להתחיל
לעבוד את ה' כאשר הוא שם אפילו
כשהוא בשפל המדריגה, דיישראל מונין
ללבנה וכשם שמקדשים את החודש
במיעוט הלבנה ואח"כ הלבנה הולכת
וגודלת, כך הוא יעלה משפל המדריגה
למעלה בקודש למדריגות בעבודתו
ית"ש.

ומהאי טעמא 'החודש הזה לכם ראש
ראש חדשים', דמנא ילפינן שתמיד אפשר

עויל"פ 'ויקהל פקודי' מחוברין, כשפרשת ויקהל פקודי
מחוברין הוא עת רצון להפקד בזש"ק ובפרט כשהוא חל בשבת
החודש, דהנה כתיב "החדש הזה לכם ראש חדשים" וגו' ותנן
ברי"ש ר"ה (א, א) "א' בניסן ראש השנה למלכים" היינו לצדיקים
דמאן מלכא רבנן והם יכולים לפקוד עקרות בתפלתן.

ונל"ב בהקדם דברי הרד"ק מרדכי זיע"א עה"כ "כי לולא
התמהמנו כי עתה שכנו זה פעמיים" (בראשית מג, י) 'לולא' אותיות
אלול, רצ"ל אשר אם האדם התמהמה מלשוב בתשובה בחודש
אלול, 'כי עתה שכנו' עדיין יש לו תשלומין לעשות תשובה, כאשר
זה' בגימטריא י"ב, דהיינו חודש הי"ב הוא חודש אדר הוא
'פעמיים' כלומר בשנת העיבור אשר חודש אדר הוא פעמיים, אז
הוא זמן תשובה למי שלא עשה תשובה בחודש אלול, ונראה לי
דגם בשנה פשוטה מיוחד חודש אדר לתשובה, דהנה כתיב "החדש
הזה לכם ראש חדשים" (יב, ב), היינו דחודש ניסן הוא ראש לסדר
מנין חודשים, נמצא דחודש אדר הוא החודש צריך אז
לשוב על כל השנה כולה.

אלא דהנפק"מ הוא דהשב באלול סגי בתשובה פשוטה, ברם
השב באדר צריך לעשות תשובה כפולה א' על גוף העבודה, ב' על
מה שהתמהמה מלעשות תשובה בחודש אלול חודש הרחמים
והסליחות, שאז הקב"ה קרוב ביותר אל עם ישראל, כמ"ש 'דרשו
ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב' (ישעיה נה, י) ודרשו רז"ל (ר"ה יח)
'אלו עשרה ימים שבין ר"ה ליוה"כ, דבין כסה לעשור הוא עת רצון
לקבלת התשובה, כיון שהוא עוד קודם גז"ד והקב"ה יושב ומצפה
לכניו שישוכו אליו.

וזהו 'כי לולא התמהמנו', 'לולא' אותיות אלול, רצ"ל אשר אם
האדם התמהמה מלעשות תשובה בחודש אלול, 'כי עתה שכנו'
עדיין יש לו תשלומין לעשות תשובה, זה' בגימטריא י"ב, דהיינו
חודש הי"ב הוא חודש אדר, דמיוחד חודש אדר לתשובה ככל
גזונא, כיון שהוא בסוף השנה וצריך אז לשוב על כל השנה כולה,
אלא שצריך אז לעשות תשובה 'פעמיים' א' על גוף העבודה, ב' על
מה שהתמהמה מלשוב בתשובה בחודש אלול, רמז לדבר ד"אדר"
בגימטריא ר"ה, ר"ה ר"ת ראש השנה, כלומר שהוא על דרך אלול
קודם ר"ה, כן אדר קודם א' ניסן ר"ה למלכים, וכשם שבראש
השנה נפקדו האמהות כן א' ניסן הוא ג"כ זמן פקידה 'למלכים' רומז
לצדיקים ע"ד אוז"ל 'מאן מלכא רבנן' שהם צריכים להתפלל על
עקרות עמך בית ישראל שיפקדו בזש"ק, כאוז"ל 'מפני מה היו
אמותינו עקרות לפי שהקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים'.

וכששבת החודש חל בו"ק"פ הוא עת רצון גדול להפקד בזש"ק,
כמרומו בפסוק "לכם ראש חדשים" ר"ת רח"ל, רחל היתה עקרה
לרמוז דהוא עת רצון להפקד בזש"ק, רחל היתה עקרה כיון
שמעולם לא התפללה, ע"כ דכן הוא דרך הצדיקים האמיתיים שלא
מתפללים עבוד עצמם אלא עבוד השכינה הקדושה, ברם רצונו
הפשוט והאמיתי שיתפללו אליו הצדיקים עבוד צרכיהם הגשמיים,
כאוז"ל 'מפני מה וגו' לפי שהקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים'.

הבהרה ובקשה!

השמות בסיפור הם שמות בדויים
השמות האמיתיים שמורים במערכת.
בקשה לכל קהל אנ"ש הזוכרים ומכירים
את הסיפור, נא שלא לפרסם את שמם
של בעלי המעשה מצנעת הפרט.

כל היוצא מפיו יעשה

חנניה ורעייתו נישאו בשטומ"צ. החיים התחילו בדיוק לפי כל התחזיות הטובות ביותר. כפי שמצפים ומיחלים כל הזוגות הצעירים, אוריה טובה ונחמדה נשבה בבית, הכל התנהל חלק והשלום בית שרר בבית.

בפרק זמן קצר לאחר נישואיהם התבשרו שבה"ה הם נושעו בזש"ק ומחכים לשמחה, הם היו מלא הודיה לה'. בהגיע עת לידתה הלכו בשמחה לביה"ח. לאחר כמה שעות יוצא אליו רופא מחדר הלידה ומבשר לו 'מזל"ט נולד לך בן בכור למזל"ט, שיהיה לכם הרבה נחת', 'אמן. תודה' השיב בנימוס ושאל 'היכול אני כבר להיכנס לחדר לידה לרעייתך', 'תוך כמה דקות יקראו לך' השיב הרופא והמשיך 'בנתיים גש לקבלה ובקש מהם להדפיס את המדבקות', הוא רץ קלילות במסדרונות מביא את כל הניירות, ומממתין בסבלנות.

אחר כמה דקות קוראים בשמו שהוא יכול להיכנס לרעייתו, הוא נכנס בהתרגשות ומברך אותה במזל"ט חמה ולבבית, ושניהם מתרגשים יחד 'נהיינו להורים' אמרו.

'איפה התינוק?' הפנה הוא את שאלתו לאחות, 'הא... לקחו אותו לבדיקות תיכף תוכלו לראות אותו', 'את כן ראית את התינוק?' שאל את רעייתו, 'האמת היא שלא' השיבה 'הם מיד אמרו שהוא נלקח לבדיקות ואח"כ יראו לי אותו'. הזוג שזה ילדם הראשון חשבו שככה זה תמיד וציפו בסבלנות.

לאחר זמן העבירו את היולדת לחדר התאוששות ולאחר שעתיים לחדר מסודר במחלקת יולדות. 'אני לא יודע' אומר חנניה לרעייתו 'אבל נראה לי שכבר היינו אמורים לראות אותו', רעייתו אישרה שגם לה נראה כך.

חנניה פנה לאחות ושאל מה עם התינוק, 'כבר יקראו לכם' השיבה בקוצר רוח, חנניה נכנס קצת ללחץ כמוהו גם רעייתו בשמעה ממנו את תשובת האחות.

לאחר כמה דקות נכנסת אחות לחדרם ואומרת 'הרופא מחכה לכם בחדרו נכנסו אליו כעת', ליבם החל לדפוק בפראות, 'מה קרה? למה נקראים הם לרופא? הם הלכו בלב מלא חששות, נכנסו לחדר הרופא והתיישבו על הכיסאות.

'תשמעו' אומר להם הרופא 'צר לי לבשר לכם - בנכם נולד עם מחלה חמורה קוראים לה 'סי.פי.', ההורים ההמומים עדיין לא ידעו מה זה אומר והרופא המשיך 'מחלה זו פירושה שיתוק מוחין שהינה שיתוק של 100% בכל הגוף, הוא רק רואה שומע ונושם', הרופא רצה להמשיך אבל שאגות הבכי של ההורים עצרו את דיבורו, הוא ניסה להרגיע אותם ללא הצלחה, לאחר זמן מה כשנרגעו במקצת ניסה לנחמם שבעז"ה יבואו עוד ילדים, שיחפו על העגמת הנפש'.

היה להם קשה לעכל את הבשורה יום שמחתם נהפך ליום עצב ביודעים לאיזה חיים נכנסו כעת שלא מרצון, כמוהם כל המשפחה כולה, אבל כולם פה אחד ניסו לנחם אותם שבעז"ה יבואו עוד ילדים שיחפו על הכאב.

לאחר זמן מה שוב נושעו בפרי בטן. הם ציפו בכליון עיניים ללידה שכבר יזכו לחבוק ילד בריא ושלם. בהגיע עת לידתה נכנסו לביה"ח בצפיה דרוכה.

כאן כבר לא ידעו הרופאים כיצד לפעול בידעם שכשיבשרו להורים שוב על לידת ילד עם שיתוק מוחין הם יתעלפו, הם לא יוכלו לעכל שוב בשורה שכזו אחרי צפיה דרוכה כ"כ. אבל בליט ברירה היו צריכים לבשר

להורים ששוב נולד להם ילד משותק. ההורים חשבו שהם לא יודעים מה קורה להם.

נחסוך קצת בתיאורים ונגיע לעיקר המעשה.

כך נולדו להם שני ילדים משותקים על כל שונאי ישראל, ברבות השנים לא שרדו זאת הילדים ושקבו חיים וההורים ליוו אותם למנוחות בצער רב.

הם פנו לטובי הרופאים וערכו בדיקות מעמיקות, כל הרופאים פה אחד אמרו שהגנטיקה שלהם אינה מתאימה (היה זה עוד לפני עידן הבדיקות 'דור ישרים') ואין ביכולתם להביא ילדים בריאים לעולם, או שהם מתגרשים, או שלא יהיה להם יותר ילדים, אבל ככה אסור להם להמשיך מכיון שימשיכו להוריד נשמות אומללות לעולם. הם לא ידעו את נפשם מרוב צער, הם חיו טוב כ"כ ולא ידעו כיצד לנהוג.

באותו זמן התקרב חנניה אל רביה"ק זיע"א אחר שא' מבני משפחתו המליץ לו, הוא הגיע כמה פעמים לרבי והזכיר את עצמו להיפקד בישועה...

בעבור זמן קצר הגיע חג הפורים חנניה שמע שפורים הוא עת רצון מאד גדול לפעול ישועות אצל הרבי, בכל השנה מסוגלים לפעול ישועות אצל הרבי, אבל בפורים אפשר לפעול בניקל.

פורים תשמ"ט לפנות ערב חנניה יוצא בנסיעה מבני ברק לקרית גת. הוא מגיע כשהרבי כבר באמצע 'משתה היין'. לרגע הוא נעצר דום לראשונה שהוא רואה מחזה כזה, ציבור גדול נדחק אל תוך חדר חשוך נרות שעומדים בסוף השולחן מאירים את פני הקודש, והרבי עומד ומדבר דברי אלוקים חיים 'כשכינה המדברת מתוך גרונו'.

כשלתע הרבי קולט מזווית עיניו את חנניה והרבי שואל אותו 'מי אתה?', 'חנניה' הוא משיב, 'מי אתה?' שואל שוב הרבי, 'חנניה' הוא אומר בקול גבוה יותר, 'מי אתה?' שואל שוב הרבי, 'חנניה רובינשטיין' הוא אומר בנוך כולו, אבל הרבי לא מרפה 'מי אתה?' הרבי כמעט זועק, חנניה נכנס ללחץ פעם ראשונה שהוא במעמד 'משתה היין'. האוירה כה מחשמלת. אבל אין לו מושג מה הרבי רוצה ממנו הוא מנסה שוב 'רבי, אני חנניה רובינשטיין החתן של יעקובוביץ', 'אבל מי אתה?' שואל הרבי שוב, 'חנניה בן דבורה ליבא' נפל לו האסימון להשיב.

'הא'... הגיב הרבי בקול שקט. הרבי עצם את עיניו ועמד על מקומו בלא תנועה. דממה השתררה בחלל. הכל הביטו בפני קדשו. לאחר כמה דקות של שקט פוקד הרבי 'אני מצווה ברגע זה לסגור את כל המקליטים למיניהם, שאף אחד לא יהיה להקליט', כולם תמהו לבקשת הרבי שאף פעם לא היה דבר כזה שהרבי יזהיר לא להקליט את המשתה היין.

כל ה'וואקמנים' והטייפים נכבו והורדו מהשולחן, המשב"ק המסור בלו"נ 'הרה"ח ר' נטע בלעדי ז"ל עבר לראות בוודאות שאין א' העובר על מצוות המלך, כשאח"כ באמצע משתה היין טפס א' שהחביא 'וואקמן' קטן מתחת לשולחן הוא טפס את זה יצא החוצה וקיים מה שנאמר 'ואשברם לעיניכם' וראה שלא ישאר מהקלטת שרדי ופליט.

לאחר כמה דקות של דומיה פותח הרבי את פיו הק' ומתחיל לומר בגניחה ובקול מתחנן: 'ב'ונו ש'ל עולם ס'פעי'לט דיר ד'ען קי'נד'ער! און ג'עזונטע קי'נד'ער' (רבש"ע החסרים לך ילדים?! וילדים בריאים), כך המשיך הרבי בקול בוכים בתחינה להשי"ת 'רבש"ע אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב נתת לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתך. אבי הק' זיע"א בשנה אחת בהגיע עת משתה

היין כבר החל להחשיך ואבי הק' נענה להשי"ת 'רבש"ע איני נוטל ידיים לסעודת פורים עד שאני לא יראה רשימה בחוש מכל האנשים שלי שנושעו', רבש"ע אני מתחנן אליך תראם ניסין... כך המשיך הרבי משך זמן ארוך בתחינה להשי"ת.

לפתע עצר הרבי את דיבורו ועמד בעיניים עצומות. דרמה של ממש חשו במקום. לאחר כמה דקות של שקט נענה הרבי במילים מרטיטות 'ב'ונו ש'ל עולם יע'צט פ'רין מיר ד'א ד'עם ט'יש, אונ' היי'סן מיר ס'ז'אל זיין ג'עזונטע קי'נד'ער' (רבש"ע עכשיו אנו עורכים כאן את השוה"ט, ואנו מצווים שיהיו ילדים בריאים), אף אחד לא ההין לפצות פיו מהתחשמלות, הכל ראו במוחש לנגד עיניהם מהו 'צדיק גזור' במלוא מובן המילה.

לאחמ"כ המשיך המשתה היין, כשהרבי אמר אח"כ לחנניה שיכנס אליו לאחר פורים. אחרי פורים הגיע חנניה לרבי והרבי אומר לו 'תשמע טוב חנניה! למן היום בכל פעם שתרצו להיושע בפרי בטן תצטרך לבוא אלי ולהתברך, ורק אחר שאברך אתכם תיושעו בילד בריא בעז"ה'.

חנניה קיים את מצוות הרבי ובא לבקש ברכה מהרבי, הרבי בירך אותו ואכן לאחר תשעה חדשים נולד לחנניה ילד בריא ושלם ב"ה, כל הרופאים עמדו נדהמים ולא האמינו למה שרואות עיניהם לאחר שלדעתם לא היה שום סיכוי שיוולד ילד בריא על ידיהם.

כך המשיך כל פעם חנניה לבוא ולקבל ברכת הרבי כשהרבי אומר לו לפעמים שעדיין לא הגיע העת פקידה וצריך לחכות עוד קצת, עד שהרבי אישר ובירך לעוד ילד. כך נולדו לחנניה משפחה עם ארבעה ילדים בריאים ושלמים מוצלחים ביותר בלעה"ר.

עברו השנים לחנניה כבר היה בית לתפארת, והנה הגיע שוב אל הרבי לקבל ברכתו לילד נוסף, 'עד כאן' אמר לו הרבי 'יותר מזה אני כבר לא לוקח אחריות', חנניה ניסה לטעון לרבי 'רעייתי מתחננת לעוד ילד לחפות קצת על הצער שהיה לה בתחילה', 'מה?!' השיב לו הרבי 'שתודה לה' על הניסים הגלויים שעשה עמה - איזה בית ב"ה לתפארת יש לה, היש לה עוד מה לטעון?!'.

חנניה שב לביתו והעביר את דברי הרבי לרעייתו שקיבלה את הדברים בהתמצה, 'תשמע' היא אומרת לבעלה 'הן הרבי פעל לנו ישועה ורפואה למעלה מדרך הטבע, וודאי שהרבי כבר סלל לנו את הדרך ונרפאנו ובעז"ה אף אם יוולד כעת עוד ילד - יהיה בריא, חנניה ניסה לטעון 'אבל הרבי לא בירך! הרבי אמר שהוא לא לוקח יותר אחריות!', 'בכל זאת' אמרה לו רעייתו 'הרבי לא לוקח אחריות אבל וודאי שכבר סלל לנו דרך רפואה ובעז"ה יוולד עוד ילד בריא'.

חלפה לה שנה תמימה והגיע עת לידתה. הרופא יוצא מחדר לידה ומבשר לחנניה 'קודם כל מזל טוב נולדה לך בת, אבל בצער רב אני צריך לבשר לך שהיא נולדה סי.פי.' חנניה כבר הבין את המשמעות, הוא רקע על הקרקע מרוב צער 'הן הרבי הזהיר אותי ואמר לי שאני חייב לקבל ברכתו מקודם, והוא הרי אמר שהוא לא לוקח אחריות...'

גם רעייתו הודתה בכך שהיה זה טעות לאחר שהרבי דיבר מפורשות. וראו את גודל כוחו של הרבי שבידו לשנות מעשה בראשית וככל היוצא מפיו יעשה...

חנניה כבר זכה ב"ה לחתן את ילדיו, ולכל ילדיו אף להם ילדים בריאים ומוצלחים 'כשתילי זיתים סביב לשולחנם'...

זכורתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הרה"ק ה'אוהב ישראל' מאפסא זיע"א

♦ ה' ניסן תקפ"ה ♦

יומא דהילולא קדישא
מצריקי הדרות זיע"א

ניעים הגשמה

תולדותיו: הרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל בעל ה"אוהב ישראל" מאפסא זצוקל"ה, הנקרא בפי חסידים "אפטער רב", נולד בשנת תקט"ו בעיירה זימיגרד שבפולין לאביו מוה"ר שמואל זיע"א אב"ד ניישטאט, בילדותו ראו בו את ידיעתו בתורה אשר נקנו בלימוד ובהתמדה. נישא לבת מוה"ר ר' יעקב מטורטשין. לאחר נישואיו החזן לכהן כרב בקולבוסוב שם החל להתקרב לחסידות ע"י הרה"ק ר' לוי יצחק מברדיטשוב זיע"א והרה"ק ר' משה לייב מסאסוב זיע"א, ואז התקרב ביותר להרה"ק הר"ר אלימלך מליז'ענסק זיע"א והרה"ק ר' יהואל מיכל מזאטשוב זיע"א. למרות שרבים נהדו אליו לא הבה לנהוג כאדמו"ר, עד שרבו הרה"ק מליז'ענסק צידיה לו ואז החל לקבל פתאות. בשנת תק"ס עבר לכהן כאב"ד ורב באפסא ושם קיבל עליו את עול האדמו"רות ושם היה עיקר הנהגתו, בני העיר אהבוהו ביותר והחזן העם החל לנהוג לקבל את ברכתיו ולהירבק בתורתיו. בשנת תקס"ח החזן לכהן כרב בעיר יאסי שברומניה בני העיר אפסא לא הבו לוותר על רבם הנערץ, אך הרה"ק הבטיחם שתמיד יהיו חקוקים על ליבו וכי יקרא כל השנים על שם העיר אפסא. בשנת תקע"ד עזב את יאסי ועקר למעזיבו' ושם כיהן כאדמו"ר לאחר פטירת הרה"ק ר' ברוך ממעזיבו' זיע"א. נלב"ע ה' ניסן תקפ"ה ומנוחתו כבוד בעיירה מעזיבו'.

הרה"ק ה'אוהב ישראל" מאפסא זיע"א, היה זהיר באופן מיוחד מפני חשש של חמץ בפסח. בביתו ידעו, שאפילו כאשר התערער חשש קל שבקלים בנושא זה, היה פוסק לחומרא. במיוחד היה מקפיד על שלוש המצות שמחן היה אוכל בליל הסדר, אף שגם יתר המצות שעלו על שולחנו בכל ימי החג כשרות היו למחדרין מן המהדרין, הרי על אותן שלוש מצות היתה הקפדתו חמורה בתכלית החומרה. הוא עצמו היה מתעסק באפיייתן ולא נתן לאיש להתקרב אליהן, מיד בתום אפיייתן היה אורזן באריזה כפולה ושומר אותם בפניה מיוחדת, בחדר מיוחד שהותקן לקראת החג לאיחסון מצות אלה וכל יתר המצות. מדי שנה היו חסידים של הרבי מוזמנים לסעוד עימו על שולחן הסדר. עריכת הסדר נעשתה תמיד ברוב עם, ומובן שההכנות לקראת הסדר היו רבות. באותה שנה בה התרחש סיפורנו, היה מספר האורחים המוזמנים רב במיוחד, וההכנות לחג היו בהתאם. הרבנית טרחה ועמלה סביב העבודות שעסקו במלאכת הבישול, ובמקביל ניצחה ביד רמה גם על אלה שעסקו בשאר ההכנות. כמו בהרבה קהילות ישראל נהוג היה גם בעיר אפסא, שבימים הסמוכים לחג היו עובדים גבאי הצדקה מבית לבית ומלקטים מצרכים שונים לעניי העיר. בראש וראשונה היו אוספים מצות, שכן לא זו בלבד שאכילתן היא חובה מן התורה, אלא שחן גם היקרות ביותר מתוך כל מצרכי הפסח. לא נמצא בית בכל העיירה שהגבאים התדפקו על דלתותיו ולא נענו בדצון וביד נדיבה. גם על ביתו של הרבי לא פסחו גבאי הצדקה, כשהגיעו לבית הרבי היו ידיה של הרבנית מלאות עבודה, היא הודתה לאחד השמשים לגשת לחדר המצות ולקחת מן המצות שלוש מצות עבוד גבאי הצדקה. העבודה לפניה הייתה רבה והיא לא הלכה לבדוק אלו מצות מסד השמש לגבאים.

מסופר נודאות אשר הרה"ק מאפסא היה שח לתלמידיו על כור מחצבתו ושורש נשמתו הטהורה, ובאמרי קודש תיאר אודות גילגוליו הקודמים עלי אדמות, בעבודה נעלית טמירה ועמוקה אשר נשגבה מעיני כל חי, ופע"א התבטא: כי הינו נמצא בזה העולם כפעם הרביעית. ומנה את גילגוליו, פעם ראשונה הוא היה – שלמה המלך, פעם השנייה היה – ר' ישמעאל כהן גדול, פעם השלישית היה – מפרחי כהונה בבית המקדש, והרביעי – זה עתה.

וע"ז מסופר שפע"א בהיותו יושב בצל רבו הק' הר"ר א' מליז'ענסק זיע"א בעת שולח"ש קם אחד מזיקני החסידים ושאל כמה קושיות על מעשי שלמה המלך, הר"ר א' זיע"א יישב לו על כולנה תירוצים הנוגים. ופתאום אמר לו: "אנא ברחמים, חדל מלשאל עוד על דרכי שלמה המלך, משום שהוא יושב כאן במקום הרביעי ממני", נדהמו החסידים למשמע הדברים. והוא איך שהיושב רביעי מהרבי הוא הרה"ק מאפסא זיע"א. וענינו נמלאו בדמעות.

ועוד מסופר מהרה"ק הר"ר ב' בונים מפשיסחא זיע"א, אשר פעם בא הרה"ק מאפסא לעירו מיד בא הרה"ב לקבלו באכסניא, אך השמש אמר להרה"ב אשר הרה"ק נח עכשיו, לקח הרה"ב את מקלו והחל להסתובב מסביב הבית כאיש חיל משומרי הצבא, תמרו הדואים על פשר מעשיו, הרה"ב ראה את תמיהתם ואמר להם: "יש לי בידיעה ברורה, אשר הרב מאפסא הוא מלך ישראל, ולכן מסתובב אני סביב הבית כחייל השומר פתח בית המלך".

(מקורות: זכרונם לברכה, "אוהב ישראל" - פאר מקדושים)

הגיע ערב החג והרבנית ניגשה לעריכת השולחן. והנה, שומו שמים, המצות השמודות והמיוחדות של הרבי נעלמו. ליבה של הרבנית פג, במהירות שיחזרה את כל מה שאידע והבינה כי השמש בתום לבו בחר דווקא במצות המיוחדות של הרבי כדי לתת אותם לגבאים, לבה של הרבנית נפל בקירבה. דבר כזה טרם אידע בבית, מה תעשה עתה? כיצד תוכל לספר זאת לרבי? במחשבה מהירה החליטה להעלים את הדבר. הן ממלא אין כל אפשרות להשיב את הנעשה. מדוע אפוא להסב לרבי עוגמת-נפש מיותרת, נטלה הרבנית שלוש מצות אחרות והניחה אותן מול מקום מושבו של הרבי.

במקום אחד בעיר אפסא, התכונן לקראת הפסח זוג צעיר. זה להם הפסח הראשון לערוך את החג בצוותא. בערב החג, משכנסו הבעל למטבח, מצא את רעייתו עוסקת בהכנת קניידלאך מקמח מצה. אחרים מדקניידלאך כבר התבשלו בתוך סיר המרק. הבעל, שהיה ירא-שמים ונזהר כל ימיו ממצה שריוה, נרעש ממראה עיניו והרים קול זעקה: "שריוה בפסח!". הרעיה הצעירה הגנה על עצמה בטענה כי אימה וסבתה אין הן אכלו שריוה בפסח, הבעל כעס וצעק שלא העלה על דעתו שצריך להבהיר דבר פשוט כל-כך, שבפסח אין אוכלים שריוה. אולם האשה עמדה על שלה והצדידה כי לא תשנה ממנה אימותיה, גם הבעל לא אבה לוותר,

<p>נדבת ידידנו הנכבד הר"ר משה אהרן שלזינגר הי"ו לדגל הולדת בנו בשעתומ"צ יה"ד שיכזה לדגלו לתורה לחופה למעשים טובים, ושדרוה רוב נות מכל יצ"ח מתוך נחת והרחבה</p>	<p>לשובת נשמת הרה"ק ר' יוחנן בן הרה"ק ר' מרדכי מראחמיסטריווקא נלב"ע ד' ניסן תרנ"ה זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן</p>	<p>לעירוי נשמת הר"ר משה בן הר"ר יצחק זכרוננו לברכה נפטר כ"ו אדר ת.נ.צ.ב.ה. הונצח ע"י בנו ידידנו הנכבד הר"ר אורי קורטקי הי"ו</p>	<p>שהשמחה במועדים ברכת מזל טוב שנרדה בזה לידידנו הנכבדים ה"ד שלום יוסף נימן הי"ו ה"ד משה אהרן שלזינגר הי"ו בת הולדת לדגל הולדת בנו למול"ט ... ההג"ר פנחס לייביש פאדווא שליט"א דין ומצ"ק בעלא - ק"ת נת לדגל הולדת בנו למול"ט ... יה"ד שידו מכל יצ"ח רוב נות מקדושה, עם שמחות תמיד באוהלים</p>	<p>זכות אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה להצלחה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, אושר ועושר וכייעטא דשמיא מרובה אמן זמנים לשב"ק אופק קרית נת הדלקת נרות: 5:27 יצאת השבת: 6:23 זמן ר"ת: 7:00 המולד: ליל ראשון שעה 7, 3 דקות, 3 חלקים על 8</p>
--	--	--	---	---